

Karakterističen rokoko prostor, Stichkappen kupola., ep kor. rezbiterij plitva kupola z grobim reliefom sv. Duha.

3 oltarji. Juž. str. oltar., ep pozenbarok, ca. 1750. V celoti zelo lep, dobra slika Layerjevega epigona. Čudež sv. Valentina v mašniški obleki pred oltarjem, spodaj na tleh človek ki mu teče slina iz ust (božjasten) in drugi v kmečki obleki, ki ga podpira. Razmeroma zelo dobra. Na desni strani spodaj podpis: Primus Schkof Pinxit. Slika sv. Lorijana v atiki očitno od istega slikarja. Sev. oltar je malo groba kopija južnega. Sliki v atiki: Pieta in spodaj sv. Helena pri najdenju sv. križa. V kompoziciji, koloritu in tipih in potezakh čisto Layer. Ležeči človek na južni tipičen Layer najboljše vrste Frižnica iz iste dobe, a malo revna.

Vel. oltar iz istega časa kot stranska. Škof z ribo (sv. Jošt) je glavni svetnik. Razmeroma prav dobri kipi.

Dve lepi kovinski stavnici iz sr. 18. stol. Raznobarven steklen luster. Spodnji del juž. stene skrajno vlažen. Zunaj omet odpada.

Krstni kamen ob vhodu v zakristijo ima letnico 1757.

Stolp s čedno. nov po požaru napravljen streho izgleda starejši, vsaj v spodnjem delu, kjer je porezna zokel. Okoli cerkve ostanki nekdanjega tabora. Ohranjena dva stolpa, eden na juž. strani ~~prezbitarj~~ prezidan v mrtvašnico, drugi na vsh. še cel. V mrtvašnici star kip M. božje z detetom. Visok 1.10m. ad

Zadnji del izdelben in neobdelan. Spodnji del posebno precej črviv. M.božja stoji na levi, desna Spielbein, močna S linija, pod prsmi prepasana rdeča suknja, čez črn plašč z belim podšivkom. Na glavi bel prt, ki pada na rame. V desni je nekaj držala, na levi nago dete Jezus s prekrižanimi nogami. Z desno roko jo drži za ruto, leva ima v rami in komolcu ~~šamir~~. Tudi kr. glava se da obračati. Bržkone oboje pozneje dodelano. M. in J. sta imela kroni. Polihromacija nova, na debelo namazana. Spodaj stara, deloma srebro (tam kjer je belo deloma plavo) - plašč deloma rdeče (ruta na glavi) Tudi desna roka mogoče dodelana pozneje. Obraz izredno fin, tip 2 pol. 15. stol.

Provenienca: na gradu Pesno brdo je bil škof tuje vere. (Petenege) Ta jo je podaril človeku iz Zaklanca, ki je z njim večkrat lovil. Ker je želel postavititi kapelico, kjer se je njegov znanec ponesrečil, mu je škof v to svrho podaril Madono. Žena pa se je prestrašila, češ, da je Madona judovska ali francoska in torej ne naše vere. Tudi pri hiši mu je ni pustila imeti, zato jo je deponiral v mrtvašnico.

Nad gl.vhodom v cerkev vzdignjen reljef iz peščenca. Doprna figura s škofovsko mitro. Obe roki položeni na prsi. Bržkone kak sklepnik iz prvotne gotske cerkve. Tabro je imel preje visok zid s strelnicami kar pripoveduje mežnarica. Medaj se deloma ruši. V vsh. stolpu zamaka.

C. posvetil l.1637 lj.škof Scarlich(poročilo v lj.škof.arhivu)
Zg.Danica, l.1885, str. 298.

Cerkev pogorela z mežnarijo vred. Cerkvica je bila romanska. Imela je zelo
dobre zvonove. Zg.Danica, l.1862, str. 162,

Cerkev omenja zapis iz l.1526.

A.Koblar: Kranjske cerkvene dragocenosti, l.1526., IMK V., 1895, str.143.